

Uit de tijd door Edith Potjer

column

Een lekker kopje thee.

Op een middag kom in het prachtige gemeentehuis van Aa en Hunze in Gieten om aangifte van overlijden te doen. Het is opmerkelijk rustig in de grote hal van het gemeentehuis. Een meisje en jongen van ongeveer schat ik acht en zes jaar oud, houden zich bezig met het aanwezige lego, bedoeld voor kinderen die moeten wachten. Verder is er weinig te zien.

Als ik bij de receptie kom, blijkt dan ook dat het gemeentehuis gesloten is.

Daar zit ik nou, geen ambtenaar om de aangifte af te handelen, want de middagen worden gebruikt voor vergaderen. De volgende ochtend echter zal de crematie zijn en zonder een verlof van de Burgerlijke Stand mag er niet gecremeerd worden, dus heb ik het verlof van de ambtenaar om te mogen cremen hard nodig.

Een medewerkster, die net langs liep, snapte mijn probleem en zou kijken wat ze voor me kon doen. Graag willen ze me helpen, maar ik moet even geduld hebben, omdat de computers niet helemaal functioneerden zoals ze wel horen te doen.

Om de wachttijd wat te doden schenk ik mijzelf een kopje koffie in uit een daarvoor opgesteld gastvrij apparaat, vlak bij de wachtstoelen en de lego.

Al drinkend kijk ik naar de spelende kinderen.

Op een gegeven moment loopt de jongen naar het gastvrije koffieapparaat, dat naast de wachtstoelen in de hal is opgesteld. Op zijn tenen staand en hoog reikend lukt het hem een bekertje te bemachtigen. Hij plaatst het bekertje volleerd in het apparaat en drukt op de knop waarbij heet water tevoorschijn komt en in het bekertje loopt.

Hij pakt het bekertje met heet water en zet het op de legotafel neer. Vervolgens loopt hij weer naar het apparaat, gaat weer op zijn tenen staan, hoofd een beetje op zij, en kan net bij een pakje waaruit hij een theezakje haalt. Deze handeling herhaalt hij nog een keer bij een bakje met klontjes suiker en een lepeltje.

Het zakje laat hij op en neer bewegen in het bekertje, om het vervolgens weg te gooien, keurig netjes houdt hij zijn hand onder het zakje, roert nog eventjes, kijkt verder niet meer naar de thee en vervolgt zijn legospel. Of hij de thee ook smakelijk opgedronken heeft, weet ik niet, want ondertussen waren mijn benodigde papieren uit de printer gerold.

Lego en een heerlijk kopje thee in het gemeentehuis van Gieten. Wat wil je als kind nog meer?

Edith Potjer is uitvaartverzorgster bij Achaat Uitvaartverzorging in Assen.